ro vnum iota ut. C. de bonis q3 libe. l. cū oz. §. i. ff. de leg. ij. l. cū pater. §. euictis ⁊ C. de colla. l. illud. Sed si dicerem⁹ ius fideicō. remissū cōpetens alteri ex diuidētibus per talē diuisionē fore remissum in hoc iure saltē esset largitio liberalitas atq3 donum qḋ in dubio nō p̄sumitur ⁊ marie in tali ꝯcta in quo vnusquisq3 certat punctal'r consequi qḋ suum est sic intelligo opi. hoc tenētium sic loquūtur iura pro hac pte affirmatiua loquētia. ff. de trāsac. l. qui cū tutoribus. in prin. Et ista opi. vž mihi multū equa ⁊ etiā iure rigori cōformis qm̄ non debemus p̄sumere iudicē male iudicasse sed bene ⁊ ista ⁊ opi. mea ⁊ noua q3 legēdo teneo ut est dictū ad iura aūt ⁊ rōes bar. indistincte tenenꝭ oppositum in. d. §. duo fratres r̄sideo sigillatim. Et p̄mo ad. l. cū pater. §. here. ubi dicit esse casū q2 nil facit non eni fuit fideicō. reciprocū3 inter diuidentes imo ipsi diuidētes post eoꝝ mortē erant de restituēdo grauati cuidā tertio dicta ergo diuisio nō extiguit ius fideicō. in p̄iudiciū tertij. Nec ēt per eam aliquis ipsoꝝ astrigitur piculo noium per delegatione alteri cōtingentiū3 aut piculo rerū corporaliū silr obuenientiū in ptem ⁊ ita ipsum intelligit ibi glo. ⁊ dy. Nec ob. qḋ ipse dicit ꝙ in diuisione nō ueniunt nisi cōia que eni cōia nō sunt nō diuidunꝭ ut. ff. cōi di. ⁊. ff. famil. her. l. i. ⁊. ij. ⁊ ius fideicō. nō est cōe s3 cuiuslibet ꝓpriū ⁊ hoc in diuisione nō uenit s̄m eū q2 falsū ē nā ⁊ non cōia diuidūtur ⁊ in ipso diuisionis actu cōicanꝭ ff. fa. herc. l. cū putarē vbi casus. Itē rō bar. esset uera. s. ꝙ iō nō uenit fideicō. q2 ꝓpriū3 est cuiuslibet ergo in diuisiōe nūq3 uenirēt metue p̄sonales p̄statōes q2 ille sunt ꝓprie cuiuslibet diuidentiū hoc aūt est falsissimū ut. ff. fam. herc. l. itē labeo. §. pe. ⁊ fi. vn̄ l3 nō diuidunꝭ tn̄ in diuisione veniūt sic i ꝓposito l3 fideicō. ad q̄ quilibet obligaꝭ actōe p̄sonali in cōditionis euētu3 nō diuidanꝭ q2 cuiuslibet ꝓpria sunt tn̄ cu3 hereditas diuidiꝭ ipsa fideicō. bene p̄sit in ipsa diuisiōe uenire exēplo p̄sonaliū p̄stationū. Preterea si rō bar. eēt vera q2 iō ius fideicō. nō ueniret q2 nō est cōe ergo ēt si ageretur hoc exp̄sse nō posset uenire pp defectū subiecti qḋ non est actū recipere ip̄ssionē huiusmōi. ff. de acceptil. l. an inutilis. in p̄n. ff. de vsufr. l. qui vsūfr. in glo. ff. de sui. l. ut pomu3 ⁊. l. seruitutes. §. p pte ⁊. l. quoꝭ. ⁊. l. fi. e. ti. hoc aūt dicere est relicū ꝙ exp̄sse nō possit de fideicō. dispōi in diuisione hereditatis s̄m oēs ⁊ ipse ēt nō diffiteꝭ imo cōcedit. Item nō ob. ꝙ stipulatio generalis ⁊ indefinita limitaꝭ s̄m naturā p̄cedentis ꝯctus ut. ff. de usuris. l. si stipulatus ē uer. ob. stipulatio ista in p̄n. ⁊. l. inter stipulantē. in p̄n. ⁊. ff. de dā. infec. l. dāni infecti quidā. Sed ex natura p̄cedētis ꝯctus diuisionis nō uenit fideicō. remisso ergo illa uerba generalia ⁊ idefinita nil se ꝯ diuisionē futuros non referunꝭ ad ea que nō ueniūt. Nego eni istud qm̄ est fideicō. mutuū ⁊ reciprocū ⁊ sic hincinde est mutua cōditionalis fideicō. p̄statio q2 casus est ad litterā ut. d. §. duo fratres. Nō eni diuisio firma maneret ꝑpetuo ex cā fidei. posset postea ipugnari. Itē non ob. ff. de cōdi. inde. l. fi. §. Itē quesitū vbi dicit silr esse casum ꝙ dcā uerba nō porrigaꝭ ad fideicō. pendēs ex futuro euētu q2 ibi qui soluebat indebitū ⁊ ꝓmittebat nullā cōtrouersiam se moturū ignorabat sibi cōpetere cōditionē indebiti eo ꝙ debitū credebat se soluere vn̄ nō mirū si nō itelligitur cōditioni indebiti renūciatū quā ignorabat sibi cōpetere ut d. l. mater decedens si aūt illud sciuisset obstare sibi sine dubio dcā pactio qm̄ etiā ea nō interueniēte nō potuisset repetere. ff. de re. iur. l. cuius per errorē ⁊. ff. de cōdi. inde. l. i. ultimo r̄nso. Ex quo cōcludo ꝙ illa pactio nullā cōtrouersia3 se motuꝝ cū indebitū solui tum nihil operaꝭ siue solutio sit facta sciēter cum absq3 ea nō potuisset repeti siue ignoranter cum ad ipsā cōditionē indebiti ignoratā nō extēdaꝭ ut dixi Itē nō ob. C. de transac. l. si de certa ubi ēt dicit esse casu3 ut cl'a generalis adiecta in trāsactōe iterposita super spē certa restringaꝭ ad ipsā rem sic ⁊ illa verba nil cōtra diuisionem se facturas restringūtur ad ea que diuidunꝭ nō autē ad fideicō. qḋ in diuisione de sui natura nō cadit s̄m eū cū sit propriū cuiuscūq3 nihil. n. facit lex illa ꝓ casu allegata ad hanc q̄stionem q2 ibi queriꝭ an transactio facta sup re vna h̄is clausulā generalē annexam porrigaꝭ ad alias res ⁊ nō porrigitur. q2 de his non erat cōtrouersia nec cogitabatur in genere nec in spē. Questio aūt nostra est an hec cl'a generalꝭ porrigat effectum suū in eisdē bonis ⁊ rebus super quibus ꝯbitur ut iam dixi sicut porrigereꝭ transactio super eadē spē ad quācunq3 cām que posset sub dcā generalitate cōprehendi ut ibidē dicit glo. referendo opi. hu. que est uerissima qm̄ nō fuit actū ex certa spāli ⁊ determinata cā q2 tunc ꝙ est iure de rebus ut ad alias per cl'am generalem nō fiat extēsio idē iuꝝ est de causis ut nō extēdantur ad alias ut. l. ⁊ an eadem §. actiones de excep. rei iudi. ⁊. l. si ita quis. §. fi. de uer. ob. Nunc ad ꝓpositum qm̄ diuisio fit res ꝑmutanꝭ ad inuicem ⁊ iura verisimiliter apud vnū cōstituta in alium trāsferunꝭ ⁊ non magis neq3 minus ex vna cā q3 ex alia ut. d. §. here. Igiꝭ illa verba generalia nil ꝯ dcām diuisionē facturos similiter oēm cām cōprehendant ex qua posset ꝯ fieri ⁊ que pōt sub dcā generalitate cōprehēdi ⁊ sic p3 r̄nsu3 ad iura ⁊ rōnes p Bar. alleg. Diceret quis si ita ē ꝙ dcā cl'a cōph̄edat cās vniuersas cur nō eodē3 mō cōprehendit qm̄ vni soli diuidētium fideicō. debeꝭ. Dico ꝙ resultaret iniquitas ⁊ q2 eēt directo ꝯ intētionē diuidētis qui res ꝑmutādo cū socio nō intendit plus dare q3 recipiat ut est dcm̄. Hic autē3 plus de suo concederet q3 sibi ex aduerso tribuereꝭ. Et ista ita examinata sufficiant ad intellectum dicti. §. duo fratres. Item nō obstat. ff. de lega. iij. l. paulo calmaco. §. pompo. heremippus. vbi uerba generalia quietatōis hereditatꝭ nō referunꝭ ad iura fideicō. cōditionalia s3 solū ad iura p̄stia q2 ibi humanitatis gratia fit illa interp̄tatio tam filioꝝ fauore q3 fauore patris qui ardēti desiderio cupit suam hereditatē ad descēdentes suos decurrere ut ibi glo. dicit quā Dy. approbat aliud aūt est in fratrib⁹ diuidētibus qui a nexu. fideicō. cupiunt liberari ⁊ honeri fideicō. nō eē suppositi vn̄ recte intuētibus ille. §. facit ꝓ nō ꝯ. Uiso d allodio restat videre de feudo nobili comitatus dn̄i Guilielmi senioris ꝙ quidem fuit antiquū ⁊ a cesarea maiestate cōcessum ⁊ hic cōsidero si in feudis passim succederet ut in allodio nō eēt de hoc alterius disputādum q2 apparet decisio ex iam dcis in p̄cedēti discursu. Sed nō eodē3 mō succediꝭ imo h̄it singularem succedēdi formam atq3 naturā antiquissimo enim tpe oia feuda erāt manualia eo ꝙ dn̄i cōcedentes ꝓ libito uolūtatis poterāt auferre. deinde statutū fuit ut nō auferantur ad libitū s3 durent vsq3 ad vitam fidelis. deinde statutū fuit ut nō finianꝭ vita fidelium s3 fiat ꝓgressus in filios quibus vellet dn̄s cōfirmare. vn̄ nō habebāt filij ex successione quicq3 s3 ex noua dn̄i cōfirmatōe ad suum libitū h̄ita. deinde stabilitū fuit ut ad oēs filios feuda equaliter ptinerent. per corradū p̄ficiscētem romā ad instātiam suoꝝ fidelium. tūc in suo seruitio existium extitit stabilitū ut ne dum filij in feudo succederēt sed ēt nepotes ex filio ⁊ ꝙ ēt frater fratri sine legittimo herede defuncto succederet in feudo qḋ eoꝝ patris fuerit. Sed si feudū fuisset ꝓpriū ipsius decedētis eo ꝙ ip̄e solus fuisset de feudo inuestit⁹ aut ēt fuisse cōe inter ipos fratres q2 fuissent pariter inuestiti tūc in eo frater fratri nō succedebat vllo mō nisi in feudali cōcessione hoc fuisset exp̄ssum ⁊ in quibusdā casibus qui notanꝭ in. c. vno de beneficio fratris ⁊ qualiter frater fratri succe. ⁊ c. vbi est casus. Et ista fuerūt feudoꝝ initia ⁊ ꝓgressus ut p3 i. x. col. qui feu. da. pos. c. i. §. ⁊ q2 vidimus ⁊. §. hoc aūt notandum h3 a fratrib⁹ vnus alteri nō succedit nisi hoc fuerit exp̄ssu3 ea col. c. vno. §. fi. ⁊ de fra. de no. bene. inue. c. i. ⁊. ij. ut no. in. d. c. i. de b̄nficio fratris. Predcā aūt q̄ dixi circa feudi successionē vendicāt sibi locum in feudis nō h̄ntib⁹ dignitatem annexā regalē ⁊ que nō sit feudū marchie duce. vel comitatus in illis s̄m rectā cōsuetudinē feudoꝝ non est successio sed finiunꝭ cum vita fidelis nisi in cōcessiōe aliud dcm̄ sit ut ea col. de feudo marchi. ⁊ c. de marchia. Qm̄ in huiusmodi dignitatib⁹ ⁊ officijs ordinarijs videꝭ electa industria fidelis inuestiti de feudo de offi. de le. qm̄ abbas. ⁊ de offi. lega. c. vlti. §. his aūt. ff. de cōsti. p̄n. l. i. vn̄ merito nō egrediunꝭ inuestiti p̄sonam ut arg. C. de epi. ⁊ cle. l. ad similitudinē ⁊ ibi p Cy. L3 aūt ita sit ut in talibus dignitatibus ⁊ officijs nō sit successio nisi sit dcm̄ tn̄ hodie ꝯria cōsuetudine usurpatū est ut. c. in fi. de alie. feu. no. glo. ij. in. d. c. de marchia. Quinimo ⁊ in talib⁹ dignitatibus ⁊ officijs nō sit successio nisi sit dcm̄ tn̄ hodie ꝯria cōsuetudine vsurpatum est ut in. c. i. in fi. de alie. feu. no. glo. ij. in. d. c. d marchia. Quinimo ⁊ in talibus dignitatib⁹ ⁊ officijs l3 ex forma cōcessionis succedaꝭ in eis attamē nō succedūt filij vniuersi quātumcunq3 masculi ⁊ legittimi ne dcē dignitates ⁊ officia ꝑ diuisionē corrūpanꝭ ut ea col. c. impialē3. §. p̄terea ducatus. ⁊ idem est in regno illud. n. non diuiditur sed de ordine geniture transfertur de uoto. c. licet in fine ⁊ sic est consuetudo debet francorum ut in regno ⁊ etiam in alijs feudis p̄mogenitus semp succedit ⁊ hoc apud p fideles p̄standa diuidanꝭ ⁊ illa cōsuetudo in agris vectigalibus se iuri cōi conformat eadem rōe ne dci vectigalis p̄statio cor

rumpaꝭ